

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی توسعه آموزش ایران، فرانسه و ژاپن در سال های (2012-2016)

محل انتشار:

سومین کنفرانس سالانه مدیریت و اقتصاد کسب و کار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

محمد مقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی گرایش منابع انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان

بهناز شکیب - استادیار گروه مدیریت دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان

محمد رفیعی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی گرایش تشکیلات و روش ها دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان

مریم اشتر - کارشناس ارشد مدیریت اجرایی گرایش استراتژیک

خلاصه مقاله:

تطبیق می تواند بین امور آموزشی در داخل یک نظام و یا نسبت به آموزش و پرورش دیگر ممالک آن هم در سطح وسیع تری صورت گیرد. اهداف پژوهش های تطبیقی در حوزه ی آموزش و پرورش عبارتند از: کشف حقایق و مسایل تربیتی کشور خویش از طریق تحلیل و شناخت مسایل نظام های آموزشی سایر کشورها، ارزشیابی مبتنی بر واقعیت نگری، برنامه ریزی، گفتمان فرهنگی براساس صلح، دوستی و تفاهم و مدارا در بین ملت ها، شناسایی پیشرفت ها و نوآوری ها در حوزه آموزش و پرورش دیگر کشورها، آگاهی از مسایل آموزش و پرورش در دنیا. نکته مهم این است که مقایسه یک امر حساس و ظریفی است برای بهره مندی هرچه بهتر از علم مقایسه در آموزش و پرورش ضرورت دارد تا به مسیله فرهنگ، ملت ها، قومیت ها، ادیان و مذاهب، شرایط اجتماعی هر کشور جایگاه آن در جامعه ی جهانی و شرایط جغرافیایی توجه ویژه ای داشت. به دیگر سخن اگر حرکتی در امر آموزش و پرورش در یک کشور مفید و موثر واقع شود نمی توان تصور کرد که این اقدام عینا در کشور دیگر نیز سودمند باشد. چه بسا ممکن است نتیجه ی معکوس هم بدهد. کارشناسان امور تطبیقی نیز بر این اعتقاد اصرار می ورزند که نتایج مثبت و یا منفی از کارکرد آموزش و پرورش در یک کشور، هرگز با نتایجی که در کشور دیگر گرفته شده، یکسان نیست. نتیجه آنکه، در امور تطبیقی بایستی از تقلید کورکورانه صرف و بعضا ساختگی اجتناب ورزید و در مقابل، به گزینش منطقی و عاقلانه از نظام آموزش و پرورش سایر ملل دست یازید.

کلمات کلیدی:

آموزش، توسعه انسانی، شاخص توسعه انسانی، ایران، ژاپن، فرانسه و بررسی تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/743385>

